

19 Φεβρουαρίου 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΟΛΟΥΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 384/90).

5 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Εκτίμηση πραγματικών δεδομένων μιας υπόθεσης — Ανήκει στη διοίκηση — Η κρίση της είναι ανέλεγκτη ακυρωτικά στην περίπτωση που είναι λογικά δυνατή μέσα στα όρια της παρεχόμενης διακριτικής εξουσίας.*

10 Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημά του για παροχή αποζημίωσης βάσει του σχετικού σχεδίου που είχε εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο και αφορούσε τους εγκλωβισμένους ιδιοκτήτες ζώων.

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ο αιτητής πρόβαλε τους πιο κάτω λόγους ακυρότητας:

15 (α) Η απόφαση ήταν αναιτιολόγητη γιατί δεν διευκρινίστηκε ο λόγος απόρριψης του αιτήματός του.

20 (β) Οι καθ' ων η αίτηση άσκησαν λανθασμένα τη διακριτική τους ευχέρεια γιατί στηρίχθηκαν σε στοιχεία καταλόγου του οποίου την ακρίβεια και ορθότητα δεν μπορούσαν να ελέγξουν.

(γ) Παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας γιατί σε άλλους συγχωριανούς του αιτητή δόθηκε αποζημίωση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- (1) Η ουσιαστική εκτίμηση των περιστατικών μιας υπόθεσης ανήκει στη διοίκηση, η δε κρίση της στο θέμα αυτό είναι ανέλεγκτη ακυρωτικά σε κάθε περίπτωση που τέτοια κρίση είναι λογικά δυνατή στα όρια της παρεχόμενης διακριτικής εξουσίας. 5
- (2) Όσον αφορά στον δεύτερο ισχυρισμό του αιτητή, προφανώς δεν έγιναν δεκτά τα δικαιολογητικά που προσκόμισε ο αιτητής και στα οποία είχε στηρίξει τη βασιμότητα της απαίτησής του. Πράγματι τα στοιχεία ήταν, από κάθε κρίσιμη σκοπιά, αντιφατικά σε βαθμό που καταντούσαν αναξιόπιστα. Οι αντιφάσεις πρέπει να έχουν γίνει φανερές. Αφορούν τον αριθμό των ζώων και το σπουδαιότερο τη χρονολογία πώλησης του κοπαδιού. Θα μπορούσε ένας να αναφέρει και την καθυστέρηση που σημειώθηκε στην υποβολή του αιτήματος. Η επέκταση του σχεδίου σε εγκλωβισμένους που έμειναν στα κατεχόμενα εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 1985 και η αίτηση υποβλήθηκε το Γενάρη του 1988. 10
15
20
- Υπό το πρίσμα των παραπάνω δεδομένων καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι σχετικές αιτιάσεις για έλλειψη αιτιολογίας και κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση με τις οποίες αμφισβητείται η νομιμότητα της απορριπτικής απόφασης των καθ' ων κρίνονται απαράδεκτες. 25
30
- (3) Αναφορικά με τον τελευταίο ισχυρισμό για δυσμενή μεταχείριση του αιτητή, έχω καταλήξει ότι δεν ευσταθεί γιατί απλά η περίπτωση δεν ήταν όμοια με εκείνη του συγχωριανού του στον οποίο καταβλήθηκε η προβλεπόμενη από το σχέδιο αποζημίωση. Φαίνεται πως η κρίση της Επιτροπής στην περίπτωση του τελευταίου βασίστηκε σε διαφορετικά αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούσαν την παροχή. Το όνομα του κτηνοτρόφου αυτού ήταν καταχωρημένο στον κατάλογο των Ηνωμένων Εθνών και αναφερόταν και σε δύο πιστοποιητικά του κοινοτάρχη - το τελευταίο των οποίων ήταν μεταγενέστερο αυτού που περιλαμβάνει και τον αιτητή - που έπεισαν ότι ήταν ιδιοκτήτης αιγοπροβάτων μέχρι και το Σεπτέμβριο του 1982. 35
40

5 Απορρίπτω επίσης ως αβάσιμο και τον άλλο ισχυρισμό του αιτητή για διάκριση σε βάρος του, που φαίνεται πως προβλήθηκε υπό το κράτος κάποιας παρανόησης. Είναι ορθό ότι πήραν αποζημίωση οι κτηνοτρόφοι τα ονόματα των οποίων φαίνονται στον κατάλογο της 24/3/83. Από την άλλη όμως είναι λανθασμένη η αντίληψη ότι το κριτήριο πληρωμής ήταν η κατοχή ζώων κατά την παραπάνω χρονολογία. Αυτό που συνέβηκε είναι ότι τότε είχε ετοιμαστεί ο κατάλογος, αλλά από στοιχεία του 1982 δεν έγινε καμιά μεταβολή του κριτηρίου.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Δημοκρατία ν. Γεωργιάδη (1972) 3 Α.Α.Δ. 594·

Matsas ν. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1448·

20

Constantinides ν. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2375.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν την αξίωση του αιτητή, ως εγκλωβισμένου ιδιοκτήτη ζώων, για καταβολή αποζημίωσης από το δημόσιο.

Π. Πετράκης, για τον αιτητή.

30

Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

Ο Δικαστής κ. Νικήτας ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

40

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η οριστική απόρριψη στις 23/3/90 της αξίωσης του αιτητή, ως εγκλωβισμένου ιδιοκτήτη ζώων, για καταβολή αποζημίωσης από το δημόσιο, τον ώθησε να καταθέσει την κρινόμενη προσφυγή. Το αίτημα είναι η ακύρωση της παραπάνω απόφασης με την οποία κρίθηκε ότι η περίπτωση του αιτητή δεν καλύπτεται από το

σχετικό σχέδιο.

Το σχέδιο απέβλεπε στην οικονομική ενίσχυση των εγκλωβισμένων στα κατεχόμενα κτηνοτρόφων, οι οποίοι επιθυμούν να εγκατασταθούν στις ελεύθερες περιοχές. Η σχετική απόφαση λήφθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 10/3/83. Το ταμείο του σχεδίου προικοδοτήθηκε από διάφορα χρηματικά ποσά, τη δε ύπαρξη και διαχείριση του επικρότησε νομοθετικά ο νόμος για τον προϋπολογισμό. Η καθορισθείσα αποζημίωση ήταν £12 σὺν 20% για κάθε ζώο με βάση "τα στοιχεία ιδιοκτησίας που κατείχαν κατά το Σεπτέμβριο του 1982 το τμήμα κτηνιατρικών υπηρεσιών του υπουργείου γεωργίας και φυσικών πόρων και η υπηρεσία ανθρωπιστικών υποθέσεων του υπουργείου προεδρίας". Ας σημειωθεί ότι μετά την κατάργηση του υπουργείου τούτου η παραπάνω υπηρεσία υπάγεται στο υπουργείο δικαιοσύνης.

Μεταγενέστερα, το σχέδιο τροποποιήθηκε με νέα απόφαση του υπουργικού συμβουλίου ημερ. 10/7/1985. Η παρεχόμενη για κάθε ζώο αποζημίωση αυξήθηκε σε £16 σὺν 20% εφόσον ο αριθμός των ζώων δεν ξεπερνούσε τα 100 και σε £14 (πλέον 20%) για κάθε μονάδα πέρα από τον αριθμό αυτό. Η δεύτερη μεταβολή, που έχει και σημασία εδώ, είναι πως το σχέδιο επεκτάθηκε για να καλύψει και όσους εγκλωβισμένους επέλεξαν να παραμείνουν, αλλά αδυνατούν, λόγω δυσχερειών που αντιμετωπίζουν, να διατηρήσουν τα κοπάδια τους. Σύμφωνα με τη σχετική πρόνοια

"η επιτροπή θα αποφασίζει για το ενδεχόμενο παροχής κατ' εξαίρεση αποζημίωσης με βάση το σχέδιο που θα ακολουθείται για τις περιπτώσεις των εγκλωβισμένων ιδιοκτητών αιγοπροβάτων που έρχονται για εγκατάσταση στις ελεύθερες περιοχές."

Σημειωτέον ότι με την ίδια διάταξη η εξέταση των σχετικών αιτήσεων ανατέθηκε σε επιτροπή απαρτιζόμενη από αξιωματούχους των 4 υπουργείων εναντίον των οποίων στρέφεται η προσφυγή.

Ο αιτητής υπέβαλε την αίτηση του στις 27/1/88. Έχει

5 όντως την ιδιότητα του εγκλωβισμένου. Κατάγεται από το χωριό Καρπάσια που βρίσκεται στην κατεχόμενη επαρχία της Κερύνειας. Ο αιτητής ζήτησε να αποζημιωθεί "για 160 πρόβατα με τα αρνιά", όπως ακριβώς αναφέρει ο ίδιος, και που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, αναγκάστηκε να πουλήσει. Το θέμα ερευνήθηκε, αλλά διαπιστώθηκε ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο, που προβλέπει το σχέδιο, δεν υπήρχαν στοιχεία πως ο αιτητής ήταν πράγματι ιδιοκτήτης αιγοπροβάτων.

10

15 Η έρευνα της επιτροπής στάθηκε και προς άλλη κατεύθυνση, αν ο αιτητής ήταν κτηνοτρόφος πριν από το 1974. Κι αυτό γιατί είχε καταβληθεί αποζημίωση και σε περιπτώσεις ατόμων που είχαν ζώα προ ή κατά την εισβολή και υποχρεώθηκαν να τα διαθέσουν μετά την εισβολή. Τα στοιχεία αποδείχθηκαν αρνητικά για τον αιτητή. Έτσι, σε συνεδρίαση της στις 19/4/88, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορούσε να θεωρηθεί δικαιούχο πρόσωπο.

20 Ο αιτητής δεν εγκατέλειψε την προσπάθεια του να λάβει αποζημίωση. Μετά την ενημέρωση του για τη ληφθείσα απόφαση έστειλε στην υπηρεσία ανθρωπιστικών θεμάτων έγγραφο που υπογράφηκε από τον κοινοτάρχη Καρπάσιας και το οποίο
25 προσυπόγραψαν τρεις κτηνοτρόφοι του χωριού. Τούτο παραλήφθηκε στις 22/3/89. Αποτελεί δε βεβαίωση ότι ο αιτητής ήταν κτηνοτρόφος από το 1974 μέχρι το 1982, οπότε αναγκάστηκε να πωλήσει τα ζώα του γιατί τον προηγούμενο χρόνο τον είχαν κακοποιήσει οι τούρκοι
30 εισβολείς και δεν μπορούσε να τα φροντίζει πιά.

35 Στο μεταξύ δημιουργήθηκε κάποια επιπλοκή με επιπτώσεις στην κυριότητα των ζώων για τα οποία φερόταν ως ιδιοκτήτης ο αιτητής. Συγκεκριμένα η χήρα και τα παιδιά του αδελφού του ως και η σύζυγος και τα παιδιά άλλου εγκλωβισμένου από το ίδιο χωριό, ο οποίος σκοτώθηκε από τους Τούρκους το Σεπτέμβριο του 1974, ήγειραν αξιώσεις για τα ζώα που διεκδικούσε αποζημιώσεις ο αιτητής. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση
40 η υπηρεσία ανθρωπιστικών θεμάτων συμβούλεψε όλους τους ενδιαφερόμενους να επιλύσουν τις μεταξύ τους διαφορές για να προβεί σε επανεξέταση του θέματος υπό

το πρίσμα των ορθών πραγματικών περιστατικών.

Στη συνέχεια ο αιτητής ανέθεσε την υπόθεση στο δικηγόρο του, που άρχισε αλληλογραφία με το υπουργείο δικαιοσύνης. Οι σχετικές επιστολές, όπως και το άλλο υλικό στο οποίο αναφέρομαι, βρίσκονται στο φάκελο του δικαστηρίου και/ή της διοίκησης. Είναι αξιοπρόσεκτο ότι στην επιστολή του δικηγόρου του ημερ. 5/10/89 προβάλλεται απαίτηση για 65 πρόβατα, ενώ η αρχική αίτηση ήταν, όπως είδαμε, για 160. Προσκομίστηκε επίσης το πιστοποιητικό ημερ. 13/12/89 (παράρτημα 24) από τη χωρική αρχή Καρπάσιας πως ο αιτητής "υπήρξε βοσκός μεταξύ του τέλους του 1974 και του Ιουνίου-Ιουλίου του 1983, ότε πώλησε το κοπάδι του σε Τουρκοκύπριους." Ας σημειωθεί εδώ πως ο ίδιος κοινοτάρχης δήλωσε κατηγορηματικά στο προηγούμενο πιστοποιητικό (παράρτημα 16) πως η πώληση είχε γίνει το 1982.

Εν πάση περιπτώσει η αρμόδια επιτροπή, που συνήλθε στις 8/3/90 και επανεξέτασε την αίτηση, υιοθέτησε την προηγούμενη απόφαση της ότι η περίπτωση δεν υπάγεται στο υφιστάμενο σχέδιο αποζημίωσης. Χάρη πληρότητας, αλλά και επειδή προβλήθηκε ο ισχυρισμός για έλλειψη αιτιολογίας, παραθέτω το πρακτικό της προηγούμενης απόφασης:

"Τέλος η Επιτροπή εξέτασε την περίπτωση του Ιωάννη Π. Κατσολούδη, ο οποίος είναι εγκλωβισμένος στον Κορμακίτη και ζήτησε να αποζημιωθεί για 160 πρόβατα με τα αρνιά τους. Ο πιο πάνω δεν είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο ιδιοκτητών αιγοπροβάτων. Επίσης ύστερα από εξέταση στα αρχεία του τμήματος κτηνιατρικών υπηρεσιών δεν βρέθηκαν στοιχεία ότι ο αναφερόμενος ήταν ιδιοκτήτης ζώων πριν το 1974.

Υπό το φως των πιο πάνω η Επιτροπή έκρινε ότι η περίπτωση δεν εμπίπτει στο υφιστάμενο σχέδιο αποζημίωσης."

Πρέπει να λεχθεί στο σημείο αυτό ότι ο κατάλογος εγκλωβισμένων ιδιοκτητών, στον οποίο αναφέρεται το παραπάνω πρακτικό, καταρτίστηκε στις 24/3/83 σχεδόν

5 αμέσως μετά την έγκριση του σχεδίου βοήθειας από το Υπουργικό Συμβούλιο. Είναι δε βασισμένος στα αποδεικτικά στοιχεία που κατείχε το τμήμα κτηνιατρικών υπηρεσιών και η υπηρεσία ανθρωπιστικών
10 θεμάτων. Η πρώτη σημαντική πηγή ήταν ο κατάλογος με τα ονόματα ιδιοκτητών ζώων, τα οποία εμβολιάστηκαν μεταξύ Μαΐου και Σεπτεμβρίου του 1982, τον οποίο ετοίμασαν οι υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών. Οι εμβολιασμοί έγιναν στα πλαίσια σχετικής εκστρατείας που ανέλαβαν στα κατεχόμενα τα Ηνωμένα Έθνη (F.A.O. και U.N.D.P.) σε συνεργασία με τις κτηνιατρικές υπηρεσίες της Δημοκρατίας.

15 Το άλλο στοιχείο είναι πέντε επιστολές που έστειλε ο κοινοτάρχης Καρπάσιας μεταξύ 16/2/82 και 6/3/83 ζητώντας να αποσταλούν κτηνιατρικά φάρμακα για τις ανάγκες των ζώων της κοινότητας. Οι επιστολές συνοδεύονταν κάθε φορά από λίστα ονομάτων των κτηνοτρόφων. Σε καμιά απ' αυτές δεν αναφέρεται ο
20 αιτητής πλήν της πρώτης (παράρτημα 7 ημερ. 16/2/82) στην οποία εμφανίζεται σαν κάτοχος 65 ζώων.

25 Ο αιτητής επιζητεί ανατροπή της επίδικης απόφασης για τους παρακάτω τρεις λόγους:

(1) Η απόφαση είναι ανατιολόγητη. Προς την κατεύθυνση αυτή υποστηρίχθηκε πως δεν έχει δοθεί αιτιολογία γιατί το αίτημα δεν πέφτει μέσα στις
30 πρόνοιες του σχεδίου. Συγκεκριμένα δεν διευκρινίστηκε αν ο λόγος απόρριψης είναι πως ο αιτητής δεν ήταν κτηνοτρόφος πριν από το 74 ή ότι δεν ήταν ιδιοκτήτης στις 24/3/83 (χρονολογία καταρτισμού του καταλόγου εγκλωβισμένων, παράρτημα 5). Ούτε αναφέρει η προσβαλλόμενη απόφαση γιατί δεν έγινε αποδεκτό το
35 πιστοποιητικό του κοινοτάρχη ημερ. 13/12/89 (παράρτημα 24).

40 (2) Οι καθών η αίτηση άσκησαν τη διακριτική ευχέρεια που τους παρέχεται λανθασμένα. Κι αυτό γιατί ο κατάλογος (παράρτημα 5) βασίστηκε σε επισφαλή στοιχεία την ακρίβεια και ορθότητα των οποίων δεν μπορούσαν να ελέγξουν οι αρχές της Δημοκρατίας. Εν πάση περιπτώσει όφειλαν να

αποδεχθούν το περιεχόμενο των παραρτημάτων 7 και 24 που παρείχαν το ορθό πλαίσιο για την εξέταση και έγκριση του αιτήματος και

(3) ο αιτητής, κατά παράβαση της κατοχυρωμένης από το άρθρ. 28 του συντάγματος αρχής της ισότητας, έτυχε άνιση μεταχείρισης. Αναφέρεται συναφώς η περίπτωση συχωριανού του, ο οποίος αποζημιώθηκε. Περαιτέρω έχει λεχθεί ότι παραβιάζεται η αρχή της ισότητας για το λόγο ότι ικανοποιήθηκαν οι απαιτήσεις ατόμων που ήταν ιδιοκτήτες ζώων στις 24/3/83 ή πριν από την εισβολή, ενώ αρνήθηκαν το ίδιο δικαίωμα στον αιτητή που είχε 65 πρόβατα στις 16/3/82 (παράρτημα 7).

Σύμφωνα με το σχέδιο βοήθειας που είχε εγκρίνει το Υπουργικό Συμβούλιο με τις δύο αποφάσεις του, που ήδη αναφέρθηκαν, το δικαίωμα σε αποζημίωση συνδέθηκε με τα στοιχεία ιδιοκτησίας που κατείχαν οι καθορισθείσες από αυτό υπηρεσίες σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο, δηλαδή, το Σεπτέμβριο του 1982. Ο αιτητής, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, δεν ικανοποίησε το κριτήριο αυτό. Δεν αναφερόταν στον κατάλογο της αρμόδιας υπηρεσίας που κατάρτισαν οι παραπάνω υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών. Ούτε ακόμη στις σχετικές αιτήσεις του προέδρου της κοινότητας Καρπάσιας προς τις αρχές για αποστολή φαρμάκων (πλην μιάς που ήταν όμως το Φεβρουάριο του 1982). Τα στοιχεία αυτά αποτελούν τα αιτιολογικά ερείσματα της επίδικης απόφασης για την οποία ενημερώθηκε ο αιτητής.

Φυσικά ο αιτητής πρόβαλε αντιρρήσεις γιατί οι πληροφορίες αυτές δεν ήταν εξακριβωμένες από τις κρατικές αρχές. Όμως ήταν τα μοναδικά αξιόπιστα στοιχεία στα χέρια τους που είχαν μάλιστα συγκεντρωθεί σε χρόνο που δεν μπορούσαν να υπάρχουν οποιεσδήποτε σκοπιμότητες που να τα συνδέουν με τα ωφελήματα του σχεδίου. Ενώ το πιστοποιητικό (παράρτημα 24) εκδόθηκε αρκετό χρόνο μετά την εξαγγελία και εφαρμογή του σχεδίου. Επίσης δεν πρέπει να λησμονείται η αρχή ότι η ουσιαστική εκτίμηση των περιστατικών μιάς υπόθεσης ανήκει στη διοίκηση, η δε κρίση της στο θέμα αυτό είναι ανέλεγκτη ακυρωτικά σε κάθε περίπτωση που τέτοια

κρίση είναι λογικά δυνατή στα όρια της παρεχόμενης διακριτικής εξουσίας: *Δημοκρατία ν. Λεύκου Γεωργιάδη* (1972) 3 Α.Α.Δ. 594, *Π. Μάτσας ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 (B) C.L.R. 1448 και *Χρ. Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας*, 5 (1988) 3 (C) C.L.R. 2375.

Εδώ προφανώς δεν έγιναν δεκτά τα δικαιολογητικά που προσκόμισε ο αιτητής και στα οποία είχε στηρίξει τη βασιμότητα της απαίτησης του. Πράγματι τα στοιχεία 10 ήταν, από κάθε κρίσιμη σκοπιά, αντιφατικά σε βαθμό που καταντούσαν αναξιόπιστα. Οι αντιφάσεις πρέπει να έχουν γίνει φανερές. Αφορούν τον αριθμό των ζώων και το σπουδαιότερο τη χρονολογία πώλησης του κοπαδιού. 15 Θα μπορούσε ένας να αναφέρει και την καθυστέρηση που σημειώθηκε στην υποβολή του αιτήματος. Η επέκταση του σχεδίου σε εγκλωβισμένους που έμειναν στα κατεχόμενα εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 1985 και η αίτηση υποβλήθηκε το Γενάρη του 1988.

20 Υπό το πρίσμα των παραπάνω δεδομένων καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι σχετικές αιτιάσεις για έλλειψη αιτιολογίας και κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας των καθών η αίτηση με τις οποίες αμφισβητείται η νομιμότητα της απορριπτικής απόφασης των καθών κρίνονται 25 απαράδεκτες.

Έρχομαι στον τελευταίο ισχυρισμό για δυσμενή μεταχείριση του αιτητή. Έχω καταλήξει ότι δεν ευσταθεί 30 γιατί απλά η περίπτωση δεν ήταν όμοια με εκείνη του συχωριανού του στον οποίο καταβλήθηκε η προβλεπόμενη από το σχέδιο αποζημίωση. Φαίνεται πως η κρίση της Επιτροπής στην περίπτωση του τελευταίου βασίστηκε σε διαφορετικά αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούσαν την παροχή. Το όνομα του κτηνοτρόφου αυτού ήταν 35 καταχωρημένο στον κατάλογο των Ηνωμένων Εθνών και αναφερόταν και σε δύο πιστοποιητικά του κοινοτάρχη - το τελευταίο των οποίων ήταν μεταγενέστερο αυτού που περιλαμβάνει και τον αιτητή - που έπεισαν ότι ήταν ιδιοκτήτης αιγοπροβάτων μέχρι και το Σεπτέμβριο του 40 1982.

Απορρίπτω επίσης ως αβάσιμο και τον άλλο ισχυρισμό του αιτητή για διάκριση σε βάρος του, που φαίνεται πως

προβλήθηκε υπό το κράτος κάποιας παρανόησης. Είναι ορθό ότι πήραν αποζημίωση οι κτηνοτρόφοι τα ονόματα των οποίων φαίνονται στον κατάλογο της 24/3/83. Από την άλλη όμως είναι λανθασμένη η αντίληψη ότι το κριτήριο πληρωμής ήταν η κατοχή ζώων κατά την παραπάνω χρονολογία. Αυτό που συνέβηκε είναι ότι τότε είχε ετοιμαστεί ο κατάλογος, αλλά από στοιχεία του 1982 χωρίς καμιά μεταβολή του κριτηρίου. 5

Καταλήγω λοιπόν στην άποψη ότι με τα στοιχεία που είχαν οι καθών ήταν δυνατό να λάβουν την επίδικη απόφαση. Και δεν θεμελιώθηκε κανένας λόγος για την ανατροπή της. 10

Η επίδικη απόφαση ως εκ τούτου επικυρώνεται. Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.